

საბავშვო მოთხრობები ისლამი-5

ჩვენთვის დავადელს ვილოცოვართ

მშენებელი

მეკმედიის ჰიპოთეზა

ბავშვები მეკმედის სახლში იყვნენ შეკრებილი. ისინი დივანზე ისხდნენ და ჩუბად ელოდნენ მეკმედს.

მეკმედი ოთახში შემოვიდა. მას ხელში ხურბით სავსე თეფშები ეჭირა. მეკმედმა ხურბიანი თეფშები ბავშვების წინ დააღება. მეკმედი ორი დღის წინ ჩამოვიდა მექადან, სადაც ჰაჯი შეასრულა. მას თავისი მშობლების ახლდნენ თან. მეკმედის მებოძრებს აინტერესებდა ჰაჯოვის ამბები და სურდათ მეკმედისგან ეს ყველაფერი გაეგოთ. ყველანი სწოხისმომყვარობას ჰყავდა შეჰყრობილი.

- მიდი, მოგვიყავი ყველაფერი, შენ ბალოდავით.
ველარ მოითმინა სალიჭმა.

მეჭმეღმა არ იცოდა საიდან დაეწყო.

- თვითმფრინავზე რომ დაჯექი შეგეშინდა? ჰკითხა
ქერიმმა.

- თავიდან შეგეშინდა, როცა აფრინდა. შემდეგ კი
შიშმა გამიარა.

- ქააბა რომ დანინახე რა იბრძენი?

- ქააბა ძალიან სადა, არაკომპოზიციური, მარტივ
უკიდურესად შთაბეჭდილია. მის დანახვაზე
ძალიან ავლელდი. ქააბა დღემინაზე პირველი
ღვთისმსახურების ადგილია. ამიტომაც, რომ ქააბას
მნახველი მუსლიმები სიხარულისთან ტირიან ხოლმე.
ტირიან და ვედრებას იწყებენ.

- შუამავლის საფლავი თუ ნახე მეჰმედ? იქითხა
სელამა.

- დიას. ვნახე.

- მოიცათ მეგობრებო, თანმიმდევრობით მოგვიყვანს.
დანიძახა მებრმა.

ყველანი გაჩუმდნენ და მეჰმედს მიაჩერდნენ.

- მეგობრებო, ქალაქი მექა უდაბნოთი ბარშემორტყმული აღბილია. მექას მნიშვნელობას სწორად რომ ქააზას იქ ყოფნა განსაზღვრავს. ყოველწლიურად მილიონობით ადამიანი ჩადის მექაში, რათა წმინდა აღბილები მოიღოცოს. თუმცა ჰაჯოზის სეზონის ბარდას იქ მუღმეზად ჩადიან მნახველები. მორწმუნე მულიმები მუღმეზად ჩადიან იქ წმინდა აღბილების სანახავად.

ვირველი ადამიანი და შუამავალი ადამი სწორად აქ აღავლენდა ღვთისმსახურებას. მოზვიანებით, წმ. იზრაჰიმი და მისი მეულღე ჰაჯერი დასახლდნენ იქ. მათ ჰყავდათ შვილი ისმანილი. წმ. იზრაჰიმმა ქააზა ხელახლა ააშენა. ქააზას თავისუფლების სახლს, ან ღმერთის სახლსაც ეძახიან. წმ. იზრაჰიმის შემღებას ადამიანები მიღიოდნენ ქააზასთან და ლოცულობდნენ. ასე ბრძელდებოდა ჰაჯის ტრადიციი. თუმცა დროთა განმავლობაში ჭეშმარიტი რწმენა შესვლილა. ადამიანებმა ქააზა ქერკებით აავსეს. წმ. შუამავალმა ჰი მას შემღებ, როცა მექა აიღო, ქააზა ქერკებისგან განმინდა.

- თქვენს იცით მეგობრებო, რომ მსოფლიოში რას მერიტუბია ყველა ქაბანსკენა მიმართული. ყველა მუსლიმი ქაბანს მიმართულებით ასრულებს ნაშანს.

ჩვენს მექაში ჩანვლისთანავე პირდაპირ ქაბანსკენ წავედით. იქ ნაშანი შევასრულეთ. იქ კალიან ხალხმრავლობა იყო. მაშამ გამაფრთხილა, ხელი არ გამიშვა, თორემ დაიკარგებო. მომლოცველები ქაბანს ირგვლივ ტავაფის რიტუალს ასრულებდნენ. ამის გამომ ქაბანსთან ახლოს ვერ მივედით. მოშორებით დავდებით და ღმერთს შევევედრეთ.

- არაბეთი კალიან ხელი ქვეყანაო ამოგან, მართალია? იკითხა ბეთულმა.

- დიას, ძალიან ცხელა. სასტუმროებში ყველგან კონდინსიონერები მუშაობდა.

ბავშვები საუბარში იყვნენ გართული. ოთახში მეჰმედის დედა შემოვიდა. პატარა სტუმრებისთვის ზემოთის წყალი მოიტანა. ზემოთი ლაგაზ ჭიქებში ჩამოსხა და ბავშვებს ჩამოურიბა.

- ნერინ დეიდა, თქვენ ახლა ჰაჯი ხართ, ხო? შეეკითხა სელმა.

- დიას შვილო. თუ ღმერთი მიიღებს, ჩემი ვადებულება მოვიხადა.

- და მეჰმედის ჰაჯი განდა?

- მეჭმედავს ჩვეთთან ერთად შეასრულა ყველა ვალდებულება. წმინდა ადგილები მოინახულა. თუმცა ჰაჯოვა ზრდასრულ, ფინანსურად შეძლებულ მუსლიმისთვისაა სავალდებულო. მეჭმედი რომ განიზრდება, ღმერთის წუალოებით ამ ვალდებულებას მერა შეასრულებს.

- ჰაჯი რომ განხდა ძნელია, ნერვინ დეიდა? იქითხა ბეთულმა.

- არა ბეთულ. არცერთი ღვთისმსახურება არ არის ძნელი. ადამიანს რომც გაუძნელდეს ღმერთი მას დაეხმარება.

- ჰაჯის ღვთისმსახურება მთვარის ქალენდრის მიხედვით ზილჰიჯჟეს თვეში სრულდება. ამ მოგზაურობის დაწყებამდე მომლოცველი ნათესავებს და ახლობლებს მოინახულებს. თუ ვინმესთან უკმაყოფილება აქვს შეურიბდება. მათ დალოცვას მიიღებს და ბზას გაუდგება. მომლოცველი წმინდა ადგილებს რომ მიუახლოვდება სპეციალურ ტანისამოსს ჩაიცვამს და განსხვავებულ წესებს დაექვემდებარება. არაფატი ამ თვის მე-8 ღამესაა.

- არაფატი ის აღბილია, სადაც აღამიანები კირველად შეხვდნენ ერთმანეთს. წმ. აღამა და წმ. ევაი სამოთხიდან გამოსვლის შემდეგ ერთმანეთი დაკარბეს და სწორად არაფატის მთაზე შეხვდნენ. კაჯობაზე აღამიანები სწორად არაფატის მთაზე ხვდებიან ერთმანეთს. შემდეგ დილადა აქ რჩებიან და ლოცვა-ვედრებას აღავლენენ.

ამის შემდეგ მომლოცველები გუზდელიფაში მიდნიან. აქ აღამიანები საკუტარ თავს განიქითხავენ. გარდა ამისა, ქვებს აბროვებენ, რათა მოკრე დღეს სიმბოლურად სატანა ჩაქოლონ.

- სატანა რობორ ჩაქოლეთ, ნერიმან დეიდა? სატანის დანახვა ხომ შეუძლებელია.

- სატანის ჩაქოლვა სიმბოლურია შვილო. ეს მიწაში დადგმულ სამ ქვანთან სრულდება. ისინი ბოროტებას განასახიერებენ. ოთხი დღის განმავლობაში გარკვეული პერიოდულობით სამოცდაათი ქვის სროლია საჭირო. ამის შემდეგ მადლიერების მსხვერპლი უნდა შეიწიროს. შემდეგ ტარდება ბაირამი. მომლოცველი, რომელმაც მსხვერპლი შეწირა ქაახას ირგვლივ ტავაფს ასრულებს. ტავაფი "ჰაჯერულესვედის" მისაღებად იწყება. ჰაჯერულესვედი ქაახას კედელში დატანებული ქვაა. არსებობს რწმენა, რომ ეს ქვა სამოთხიდანაა მოტანილი. ტავაფის შემდეგ საფასა და მერვეს გორაკებს შორის სანი სრულდება.

ახლა ამ ამბავსაც მოგიყვებით ბავშვებო. წმ. იბრაჰიმი ისიტ, ხომ?

ბავშვებმა ერთხმად უკანსუხეს ვიყითო.

- წმ. იზრაჰიმი ღმერთის ბრძანებისამებრ მეუღლეს და შვილს უდაბნოში დატოვებს. ჰაჯერს და მის კატარა შვილს სოტა ხნის შემდეგ საკვები და წყალი შემოელაევათ. ჰაჯერი ჩვილისთვის წყლის ძებნას დაიწყებს. ის საფასა და მერვეს ბორაკებს შორის დარბის. ზუსტად შვიდჯერ ბაირბენს ამ მანძილს. იმედს საერთოდ არ კარგავს. თან ღმერთს ევედრება. ამ დროს დახედავს, რომ ძირს დაღებული შვილის ფეხებთან წყარო ამოდიდებოდა. შუა უდაბნოში წყალი ისევ ქვიშაში რომ არ დაკარგულიყო ქვიშის ირგვლივ შემოვლებას დაიწყებს. თან იძახდა თურბი: "ზემ, ზემ" ანუ შეჩერდი, შეჩერდი!

ასეა ბავშვებო, ზემზემი ღმერთის წყალობაა. იმ დღიდან მოყოლებული მოჩქეფს და არ იღევა.

ბავშვებს ხელში ეჭირათ ზემოთით სავსე ჭიქები და კატარა ისმანილზე ფიქრობდნენ. ამ წმინდა წყალში საუკუნეების წინადადელი ბემო იბრძნობოდა.

წერიც დეიდაც გააბქელა:

- ბავშვებო, კაჯობაზე ყოფნისას უკეთ გავაცნობიერებთ, რომ არსებობს ღმერთი და ჩვენ მისი გარენილი მოწიხი ვართ. ქააბაში შექრებილი ალაშიანები ყველანი თანასწორნი არიან. ყველას მიწანი ერთია. გარდა ამისა იმ ადგილებსაც ვხედავთ, სადაც წმ. შუაგვალნი მუჰამედი სხოვრობდა. ეს, ყოველი მუსლიმისთვის განსაკუთრებული რამაა.

წერიც დეიდაც თვალები აუსრებლიანდა. სულ რაღას ორი დღეა რაც დაბრუნდა და ის ყველაფერი უკვე ენატრებოდა.

ჰაჯოზის აბეზის მოყოლა ყველანი აატლვა.

ყველას უნდოდა ღმერთის სახლი და წმ. შუამავლის
ნაცხოვრები ადგილები ენახა.

მეჰმედის დედამ სარჩელი ჭიქები გაიტანა.

- შენც ჩაიხვი იპრაიმის ტანსაცმელი? ჰკითხა მეჰმედს
მამრამ.

- ეს იპრაიმი რა არის? ნამოიძახა სალიჰმა.

- იპრაიმის ტანსაცმელი ირი ნაჭერი თეთრი მატერიაა. მისი ჩაცმა ყველანათვის სავალდებულოა. იპრაიმის ჩაცმისას ასევე სავალდებულოა ვედრების წაქითხვა, რომელსაც თელბიე ეწოდება.

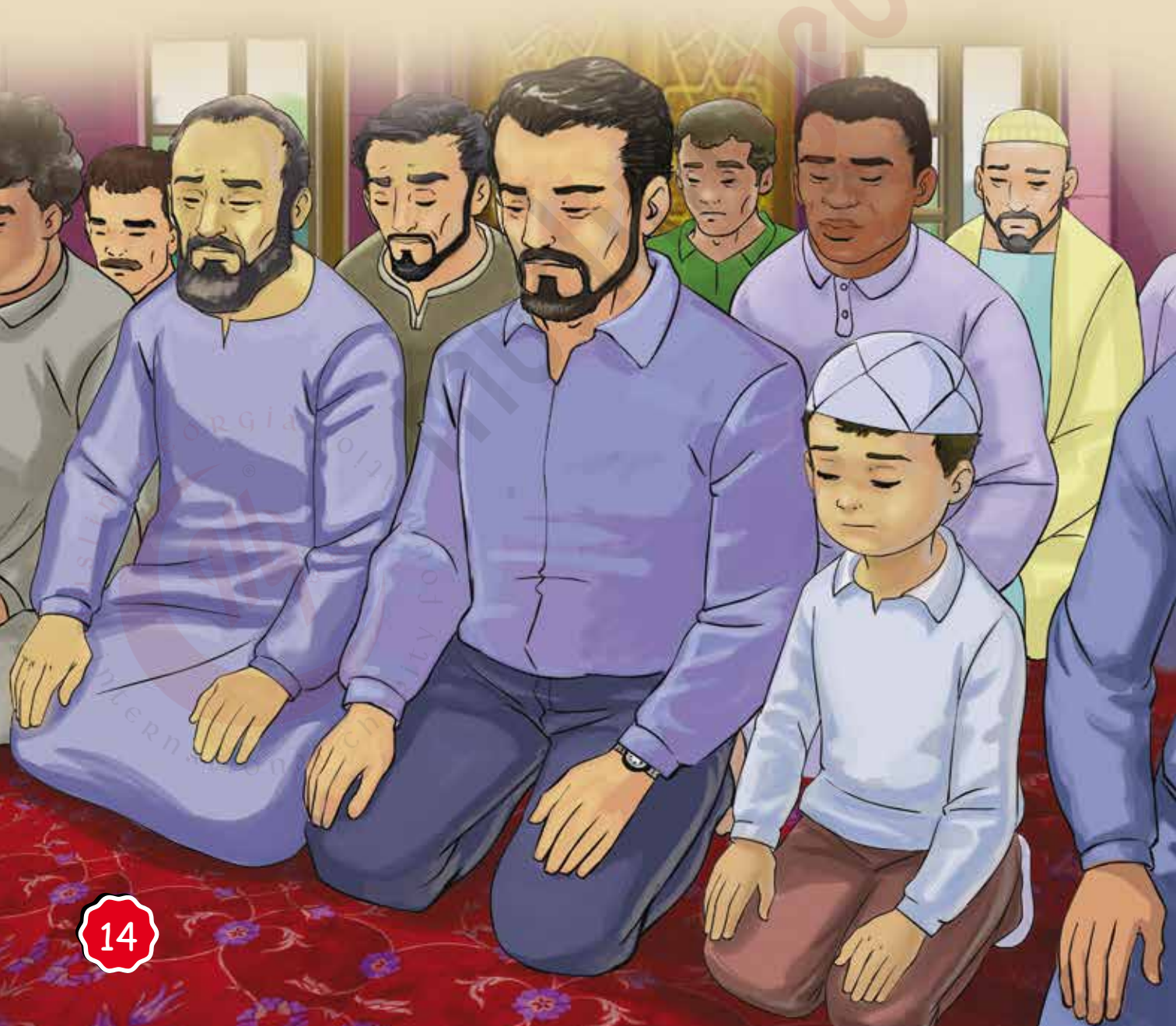
- რამდენი რამ ბისნავლია. თქვა ქერიმა.

- ნასვლამდე მამას ნიბნი მისცას. ჰაჯოზის რიტუალის სწორად შესრულებისთვის ყველამ ის ნიბნი წავიკითხეთ და ვისნავლეთ.

მეც მამასთან ერთად წავიკითხე და ყველაფერს გავეცანი.

- ჰაჯოზის დასრულების შემდეგ მედინაში წავიდით. იქ, შუამავლის, მისი ახლობლებისა და მეგობრების საფლავები მოვინახულეთ. იმ სასაფლავს "ჯანეთულბაქი" ეწოდება. შემდეგ ქუბას მეჩეთში წავიდით, სადაც კარასკევის პირველი ლოცვა, ჯუმა შესრულდა. ლოცვა შევასრულეთ მესჯიდი ნეხევიში.

მეკვამდს ხმა აუთრთოლდა. წმ. შუამავლის ნაცხოვრები აღბილები გაახსენდა. ახლაც იბრძნო ბულში მადლიერება.

- წმ. შუამავლის ნაცხოვრები აღბილების ნახვა სულ სხვა რამეა მეგობრებო. ამას ენით ვერ აღვწერ. ღმერთის დახმარებით თქვენს ნახვალთ და ნახავთ. თქვენს იბრძნობთ იმას, რასაც მე ვბრძნობ.

ყველა მუხად თქვა "ამინ"!

- იქ ყოფნისას ჩვენთვისაც სომ იღოცა მეჭმელ?
ჰკითხა სალიჰმა.

- რა თქმა უნდა მეგობარო. ყველა თქვენგანისთვის
შევევდრე დამართს. ვთხოვთ თქვენს ჩასუღნიყავით იქ.

მეჭმელმა ხურმის თეფშის აიღო, რომელის
დასარჩილაბულიყო. მექაში და მელინაში შექანილი
საჩუქრები უნდა მოეტანა. მეჭმელი ბავიდა და
ინავ მალევე დაბრუნდა. ბავრი საჩუქარი მოიტანა:
საღოსავები, თესკები (ქრიანღოსანი) და სხვა.

ბავშვები მეჭმელს ბარს შემოეხვივნენ. ყველანი
ბახარებული ინაწილაბდნენ საჩუქრებს.

